

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרובה והממעט
 וימדו בעומר ולא העדיף המרובה והממעט לא
 הזסיר איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה אלם
 איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שבעו אל משה
 ויזתרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש
 ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר
 איש כפי אכלו וחם השמש ולמס ויהי ביום
 הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו
 כל ישיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אלם הוא
 אשר דבר יהוה שבתוך שבת קדיש ליהוה מוזר
 את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו
 ואת כל העצף היזו לכם למשמרת עד הבקר
 ויזו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא
 הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלו
 היום כי שבת היום ליהוה היום לא תבשלו
 בשדה ששה ימים תלקטו ובוים השביעי שבת
 לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יבאו מן העם
 ללקט ולא מצאו ויאמר יהוה
 אל משה עד אנה מאנתם לשמר מעוזי ותורתי
 ראו כי יהוה נתן לכם השבת של כן הוא נתן לכם
 ביום הששי לחם יומים שבו איש תזותיו אל
 יבא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם
 ביום השביעי וקראו בית ישראל את שמו מן
 והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפוזת בדבש ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
 למשמרת לדרתיכם למוען יראו את הלחם אשר
 האכלתי אתכם במדבר בהושיאי אתכם מארץ
 מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אודת
 ותן שמה מלא העמר מן והזו אתו לפני יהוה
 למשמרת לדרתיכם כאשר צוה יהוה אל משה
 ויזוהו אהרן לפני העדת למשמרת ובני ישראל
 אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
 וישבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען
 והעמר עשרית האפה הוא
 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סיני למסעיהם
 על פי יהוה ויזו ברפידים ואין מים לששת העם
 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים וישתה
 ויאמר להם משה מזה תריבון עמדי מזה תנסון את
 יהוה ויצמא עם העם למים וילך העם על משה
 ויאמר רמה זה העליתנו מבמצרים להמית אתי
 ואת בני ואת מוקני בצמא ויעצק משה אל יהוה
 לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני